

steren havde kunnet finde en Form for en Ordning, hvorved de kom ind under Sygekasseloven. Man har ganske vist humaniseret Fattigloven — om jeg saa maa sige — saaledes, at den Hjælp, der ydes disse syge, ikke har Fattighjælps Virkning, men i al Almindelighed er Folk uhyre kede af at skulle anmode om Hjælp, som skal ydes gennem Fattigloven, og det forekommer mig ogsaa at være urimeligt. Det er ingen Skam at være fattig, naar man ikke selv er Skyld deri; men naar Aarsagen til Fattigdommen er Sygdom, er det at føje Skam til Ulykken at henvide de paagældende til Hjælp gennem Fattigloven.

§ 3 forekommer mig at være noget uklar og ulogisk. Der staar: „Med Hensyn til Optagelsen af andre Personer, som lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, der medfører eller skønnes at kunne medføre en væsentlig Indskrænkning i deres Arbejdsevne, men som dog maa anses for arbejdsføre“ o. s. v. Jeg forstaaer ikke, at man kan tale om, at de lider af en Sygdom, som medfører Indskrænkning af Arbejdsevnen, og samtidig opføre dem som arbejdsføre. Muligt kan man sige, at de er delvis arbejdsføre, og det er maaske det, man har ment, og derfor mener jeg, at man bør indsætte Ordet „delvis“.

I § 5 tales der om en Reservefond, som skal opsamles. Her gaar man altsaa ud fra, at der skal opsamles en Reservefond, og man angiver dens Størrelse, idet den normalt skal svare til Gennemsnittet af de sidste tre Regnskabsaar for Sygekassen, bortset fra det Kassen for disse Aar ydede Statstilskud. Det kan man maaske ogsaa forstaa, men jeg synes, at det blev udtrykt klarere, hvis man havde sagt, at det skulde være et Aars Udgift, baseret paa 3 Aars Gennemsnitsudgift for Sygekassen. Man kan misforstaa Udtrykket og forstaa det saaledes, at det skal være 3 Aars Udgift.

§ 6, 3die Stykke, gaar ud paa at bestemme dels Kommunernes og dels Statskassens Tilskud til de kronisk syge, men saa findes der en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Kommunerne skal yde „et tilsvarende Beløb, for hvis Fordeling mellem Kommunerne og Optrækning de nærmere Regler fastsættes af Indenrigsministeren“. Jeg vil gerne spørge, om det er Meningen, at Kommunerne skal give et tilsvarende Beløb, og saa skal det igen fordeles mellem Kommunerne i Forhold til den Udgift, de har haft. Det maa vel være Meningen dermed.

I § 8 er man kommet ind paa Kørsels-spørgsmaalet, men med Hensyn til dette

Spørgsmaal har man ikke faaet en rationel Ordning, hvad jeg lagde Mærke til, da Indenrigsministeren forleden Dag omtalte Sygekasselovforslaget. Maa jeg for Resten i høj Grad beklage, at vi endnu ikke har faaet Fortrykket med Indenrigsministerens Fremsættelsestale. Det forekommer mig rimeligt, om man i Dag, da man behandler de Lovforslag, hvis Fremsættelse fandt Sted forleden Dag, havde haft det Fortryk, som gengiver den højtærede Indenrigsministers Tale. Forholdet er altsaa det, at man ikke har faaet dette Spørgsmaal endeligt ordnet, og der er heller ikke Tvivl om, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal. Det har givet Anledning til megen Strid omkring i Kommunerne, men jeg haaber, at man vil kunne naa til en god og forsvarlig Ordning med Hensyn til det.

§ 11 omhandler Forholdet mellem Læger og Sygekasser, et Forhold, som i den seneste Tid i høj Grad har haft Aktualitetens Interesse. Den Strid, der har hersket, har generet i stor Udstrækning. Jeg haaber, at man i en ikke alt for tjern Fremtid skulde kunne komme til saadanne Forhold, at det, som vi har været Vidne til i den seneste Tid, ikke skulde gentage sig, for man maa indrømme, at den ene Part har absolut Overtaget. Lægerne er i Stand til at strejke, om jeg saa maa sige, men de syge kan ikke strejke. Der er ikke Tvivl om, at Lægerne i dette Forhold er den stærkere Part, og jeg frygter for, at hvis Forholdene bliver ved at forme sig som hidindtil, spænder man Buen saa stramt, at den en skønne Dag brister.

§ 7 fastsætter, at naar Sygekassemedlemmer bliver syge udenfor deres Sygekasses Omraade, skal de have Ret til at faa samme Hjælp med Hensyn til Sygehusophold o. s. v. og til samme Priser, som hvis de bliver syge indenfor deres egen Sygekasses Omraade. Det forekommer mig at være en baade praktisk og nyttig Foranstaltning.

Jeg skal saa fremsætte et Par Bemærkninger om Invalidforsikringslovsforslaget. Maa jeg begynde med at sige, at i § 1 findes den Bestemmelse, som ogsaa er omtalt af det ærede Medlem (Piper), der talte for det konservative Folkeparti, at Betingelsen for overhovedet at nyde Invaliditetsforsikring er, at man har Indfødsret og er bosat her i Riget. Jeg vil gerne spørge, om ikke Forholdet er det samme med Hensyn til Sygekasseforsikring. Det maa vel være det samme, men i saa Tilfælde synes det mig, at denne Bestemmelse rettere hører hjemme i Sygekasseloven. Der har imidlertid i